୧୦-୧୨-୧୯ ପ୍ରାତଃ ମୁରଲୀ ଓମ୍ ଶାନ୍ତି "ବାପଦାଦା" ମଧୁବନ

"ମିଠେ ବଚ୍ଚେ:— ସର୍ବଶକ୍ତିମାନ ବାବାଙ୍କ ସହିତ ବୁଦ୍ଧିଯୋଗ ଲଗାଇବା ଦ୍ୱାରା ଶକ୍ତି ମିଳିବ, ଯୋଗ ଦ୍ୱାରା ହିଁ ଆତ୍ମାରୂପୀ ବ୍ୟାଟେରୀ ଚାର୍ଜ ହୋଇଥାଏ ଏବଂ ଆତ୍ମା ପବିତ୍ର ସ□ପ୍ରଧାନ ହୋଇଯାଏ ।"

ପ୍ରଶ୍ନ:- ସଂଗମଯୁଗରେ ତୁମେ ପିଲାମାନେ କେଉଁ ପୁରୁଷାର୍ଥ କରୁଛ, ଯାହାର ପ୍ରାରବ୍ଧ ସ୍ୱରୂପ ତୁମକୁ ଦେବତା ପଦ ମିଳିଯାଉଛି ?

ଉ□ର:- ସଂଗମଯୁଗରେ ଆମେ ସବୁ ଶୀତଳ ହେବାର ପୁରୁଷାର୍ଥ କରୁଛୁ । ଶୀତଳ ଅର୍ଥାତ୍ ପବିତ୍ର ହେବା ଦ୍ୱାରା ହିଁ ଆମେ ଦେବତା ହୋଇଯାଉଛୁ । ଯେପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଶୀତଳ ହୋଇ ନାହୁଁ, ସେପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଦେବତା ମଧ୍ୟ ହୋଇପାରିବୁ ନାହିଁ । ତେଣୁ ଏହି ସଂଗମରେ ଶୀତଳା ଦେବୀ ହୋଇ ସମସ୍ତଙ୍କ ଉପରେ ଜ୍ଞାନର ଥଣ୍ଡା ଜଳ ଛି□ ସମସ୍ତଙ୍କୁ ଶୀତଳ କରିବାକୁ ହେବ, ସମସ୍ତଙ୍କର ଉ□ାପକୁ ଅର୍ଥାତ୍ କାମ, କ୍ରୋଧକୁ ଶାନ୍ତ କରିବାକୁ ହେବ । ନିଜେ ଶୀତଳ ହୋଇ ସମସ୍ତଙ୍କୁ ଶୀତଳ କରିବାକୁ ହେବ ।

ଓମ୍ ଶାନ୍ତି । ପିଲାମାନଙ୍କୁ ପ୍ରଥମେ ଗୋଟିଏ କଥା ବୁଝିବାର ଅଛି ଯେ, ଆମେ ସମସ୍ତେ ଭାଇ ଭାଇ ଏବଂ ଶିବବାବା ସମସ୍ତଙ୍କର ବାପା ଅଟନ୍ତି, ତାଙ୍କୁ ସର୍ବଶକ୍ତିମାନ କୁହାଯାଏ । ତୁମ ମଧ୍ୟରେ ସମସ୍ତ ଶକ୍ତି ଥିଲା । ତୁମେ ସମଗ୍ର ବିଶ୍ୱରେ ରାଜ୍ୟ କରୁଥିଲ । ଭାରତରେ ଏହି ଦେବୀ ଦେବତାମାନଙ୍କର ରାଜ୍ୟ ଥିଲା । ତୁମେ ହିଁ ପବିତ୍ର ଦେବୀ-ଦେବତା ଥିଲ । ତୁମର କୁଳ ବା ସାମ୍ରାଜ୍ୟରେ ସମସ୍ତେ ନିର୍ବିକାରୀ ଥିଲେ । କେଉଁମାନେ ନିର୍ବିକାରୀ ଥିଲେ ? ଆତ୍ମାମାନେ, ବ□ମାନ ପୁନର୍ବାର ତୁମେ ନିର୍ବିକାରୀ ହେଉଛ । ସର୍ବଶକ୍ତିମାନ ବାବାଙ୍କୁ ଯାଦ କରି ଶକ୍ତି ନେଉଛ । ବାବା ବୁଝାଉଛନ୍ତି, ଆତ୍ମାମାନେ ହିଁ ୮୪ଜନ୍ମର ଅଭିନୟ କରିଥାନ୍ତି । ଆତ୍ମାରେ ହିଁ ସତ୍ୱପ୍ରଧାନତାର ଶକ୍ତି ଥିଲା, ତାହା ପୁଣି ଦିନକୁ ଦିନ କମିକମି ଯାଉଛି । ସତ୍ୱପ୍ରଧାନରୁ ତମୋପ୍ରଧାନ ତ ହେବାକୁ ହିଁ ପଡିବ । ଯେମିତି ବ୍ୟାଟେରୀର ଶକ୍ତି କମିଗଲେ ମଟର ଠିଆ ହୋଇଯାଏ । ବ୍ୟାଟେରୀ ଶକ୍ତିହୀନ ହୋଇଯାଏ । ଆତ୍ମାର ବ୍ୟାଟେରୀ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଶକ୍ତିହୀନ ହୁଏ ନାହିଁ, କିଛି ନା କିଛି ଶକ୍ତି ରହିଥାଏ । ଯେମିତି କିଏ ମରିଗଲେ ଦୀପ ଜଳାନ୍ତି, ସେଥିରେ ଘିଅ ଢାଳି ଚାଲିଥା'ନ୍ତି, ଯେପରିକି ଜ୍ୟୋତି ଲିଭି ନଯାଉ । ବ□ମାନ ତୁମେ ସନ୍ତାନମାନେ ବୁଝୁଛ ତୁମ ଆତ୍ମାରେ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଶକ୍ତି ଥିଲା, ବ□ମାନ ନାହିଁ । ବ□ମାନ ପୁନର୍ବାର ତୁମେ ସର୍ବଶକ୍ତିମାନ ବାବାଙ୍କ ସହିତ ନିଜର ବୁଦ୍ଧିଯୋଗ ଲଗାଉଛ । ନିଜ ମଧ୍ୟରେ ଶକ୍ତି ଭରୁଛ, କାହିଁକି ନା ତୁମର ଶକ୍ତି କମ୍ ହୋଇଯାଇଛି । ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଶକ୍ତି ସରିଗଲେ ଶରୀର ମଧ୍ୟ ରହିପାରିବ ନାହିଁ । ଆତ୍ମା ବାବାଙ୍କୁ ମନେ ପକାଇ ପକାଇ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ପବିତ୍ର ହୋଇଯାଏ । ସତ୍ୟଯୁଗରେ ତୁମର ବ୍ୟାଟେରୀ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଚାର୍ଜ ରହିଥାଏ । ପୁଣି ଧିରେ ଧିରେ କଳା ଅର୍ଥାତ୍ ବ୍ୟାଟେରୀ କମ୍ ହୋଇଚାଲିଥାଏ । କଳିଯୁଗର ଅନ୍ତିମ ସମୟକୁ ଆତ୍ମାର ଶକ୍ତି ମାତ୍ର ଅଳ୍ପ କିଛି ରହିଯାଇଥାଏ । ଯେପରିକି ଶକ୍ତିର ଅବକ୍ଷୟ ହୋଇଯାଇଥାଏ । ବାବାଙ୍କୁ ମନେ ପକାଇବା ଦ୍ୱାରା ଆତ୍ମା ପୁନର୍ବାର ଭରପୁର ହୋଇଯାଏ । ତେଣୁ ଏବେ ବାବା ବୁଝାଉଛନ୍ତି ଜଣଙ୍କୁ ହିଁ ଯାଦ କର । ଭଗବାନ ଉଚ୍ଚରୁ ଉଚ୍ଚ ଅଟନ୍ତି । ବାକି ସମସ୍ତେ ରଚନା ଅଟନ୍ତି । ରଚନାକୁ ରଚନା ଠାରୁ ବିନାଶୀ ସମ୍ପ□ ମିଳିଥାଏ । ରଚୟିତା ତ ଏକମାତ୍ର ଅବିନାଶୀ ବାବା ଅଟନ୍ତି । ବାକି ସମସ୍ତେ ହେଉଛନ୍ତି ବିନାଶୀ । ଅବିନାଶୀ ବାବାଙ୍କୁ ମନେ ପକାଇଲେ ଅବିନାଶୀ ବର୍ସା ମିଳିଥାଏ । ତେବେ ପିଲାମାନଙ୍କୁ ହୃଦୟର ସହିତ ବୁଝିବା ଦରକାର କି ବାବା ଆମ ପାଇଁ ସ୍ୱର୍ଗ ନୂଆ ଦୁନିଆ ସ୍ଥାପନା କରୁଛନ୍ତି । ଡ୍ରାମା ପ୍ଲାନ ଅନୁସାରେ ସ୍ୱର୍ଗର ସ୍ଥାପନା ହେଉଛି । ଯେଉଁଠାରେ ତୁମେ ସନ୍ତାନମାନେ ହିଁ ଆସି ରାଜ୍ୟ କରୁଛ । ମୁଁ ତ ସଦା ପବିତ୍ର ଅଟେ । ମୁଁ କେବେ ଗର୍ଭରୁ ଜନ୍ମ ନିଏ ନାହିଁ କି ଦେବୀଦେବତାଙ୍କ ପରି ଜନ୍ମ ହୁଏ ନାହିଁ । କେବଳ ତୁମ ସନ୍ତାନମାନଙ୍କୁ ସ୍ୱର୍ଗର ବାଦଶାହୀ ଦେବା ନିମନ୍ତେ ଯେତେବେଳେ ଏହି ବ୍ରହ୍ମାବାବା ୬୦ ବର୍ଷର ବାନପ୍ରସ୍ଥ ଅବସ୍ଥାରେ ଥାନ୍ତି ସେତେବେଳେ ଏହାଙ୍କ ଶରୀରରେ ମୁଁ ପ୍ରବେଶ କରିଥାଏ । ସେ ପୁଣି ନମ୍ବରୱାନ ତମୋପ୍ରଧାନରୁ ନମ୍ବରୱାନ ସ□ପ୍ରଧାନ ହେଉଛନ୍ତି । ତେବେ ସବୁଠାରୁ ଉଚ୍ଚରୁ ଉଚ୍ଚ ହେଉଛନ୍ତି ଭଗବାନ । ତାଙ୍କ ତଳକୁ ପୁଣି ବ୍ରହ୍ମା, ବିଷ୍ଣୁ,

ଶଙ୍କର ସୂକ୍ଷ୍ମବତନବାସୀ ଅଟନ୍ତି । ତେବେ ଏହି ବ୍ରହ୍ମା, ବିଷ୍ଣୁ, ଶଙ୍କର କେଉଁଠୁ ଆସିଲେ ? ଏମାନଙ୍କର କେବଳ ସାକ୍ଷାତ୍କାର ହୋଇଥାଏ । ସୂକ୍ଷ୍ମବତନ ମଝିରେ ଅଛି ନା । ଯେଉଁଠି ସ୍ଥୁଳ ଶରୀର ନଥାଏ । ସୂକ୍ଷ୍ମ ଶରୀର କେବଳ ଦିବ୍ୟ ଦୃଷ୍ଟି ଦ୍ୱାରା ଦେଖାଯାଇଥାଏ । ବ୍ରହ୍ମା ତ ଶ୍ୱେତବସ୍ତ୍ରଧାରୀ ଅଟନ୍ତି । ବିଷ୍ଣୁ ତ ହୀରାର ଅଳଙ୍କାରରେ ସଜାଇ ହୋଇଥା'ନ୍ତି ପୁଣି ଶଙ୍କରଙ୍କ ଗଳାରେ ନାଗ ସାପ ଆଦି ଦେଖାଇଥା'ନ୍ତି । ବାସ୍ତବରେ ଏମିତି ବେଶଧାରୀ ଶଙ୍କର ଆଦି କେହି ନଥା'ନ୍ତି । ଦେଖାଇଛନ୍ତି ଅମରନାଥରେ ଶଙ୍କର ପାର୍ବତୀଙ୍କୁ ଅମରକଥା ଶୁଣାଇଥିଲେ । ସୂକ୍ଷ୍ମବତନରେ ତ ମନୁଷ୍ୟ ସୃଷ୍ଟି ନଥାଏ । ତେଣୁ ସେଠାରେ କଥା କିପରି ଶୁଣାଇବେ ? ବାକି ସୂକ୍ଷ୍ମବତନରେ କେବଳ ସାକ୍ଷାତ୍କାର ହୋଇଥାଏ । ଯେଉଁମାନେ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ପବିତ୍ର ହୋଇଯାଇଥା'ନ୍ତି ସେମାନଙ୍କର ହିଁ ସାକ୍ଷାତ୍କାର ହୋଇଥାଏ । ସେହିମାନେ ପୁଣି ସତ୍ୟଯୁଗରେ ଯାଇ ସ୍ୱର୍ଗର ମାଲିକ ହୁଅନ୍ତି । ତେଣୁ ବୁଦ୍ଧିରେ ଆସିବା ଦରକାର ଯେ ଏମାନେ ଏହି ରାଜ୍ୟ ଭାଗ୍ୟ କିପରି ପ୍ରାପ୍ତି କଲେ ? ଲଢେଇ ଆଦି ତ କିଛି ହୋଇନାହିଁ । ଦେବତାମାନେ ପୁଣି ହିଂସା କିପରି କରିବେ ? ବ□ମାନ ତୁମେ ବାବାଙ୍କୁ ମନେପକାଇ ରାଜ୍ୟପଦ ପ୍ରାପ୍ତ କରୁଛ, କେହି ମାନୁ ବା ନ ମାନୁ । ଗୀତାରେ ମଧ୍ୟ ଅଛି ଦେହ ସହିତ ଦେହର ସବୁ ଧର୍ମକୁ ଭୁଲି ମୋତେ ମନେ ପକାଅ । ବାବାଙ୍କର ତ ଦେହ ହିଁ ନାହିଁ, ଯେଉଁଥିରେ କି ମମତ୍ୱ ରହିଯିବ । ବାବା କହୁଛନ୍ତି ଅଳ୍ପ ସମୟ ପାଇଁ ଏହି ଶରୀରର ଲୋନ୍ ନେଉଛି । ନହେଲେ ମୁଁ କିପରି ଜ୍ଞାନ ଦେବି । ମୁଁ ଏହି ବୃକ୍ଷର ଚୈତନ୍ୟ ବୀଜରୂପ ଅଟେ । ଏହି ବୃକ୍ଷର ଜ୍ଞାନ ମୋ ପାଖରେ ହିଁ ଅଛି । ଏହି ସୃଷ୍ଟିର ଆୟୁଷ କେତେ ? ଏହାର ଉତ୍ପ□, ପାଳନା, ବିନାଶ କିପରି ହେଉଛି ? ମନୁଷ୍ୟଙ୍କୁ କିଛି ବି ଜଣା ନାହିଁ । ସେମାନେ ଭୌତିକ ଜଗତର ପାଠ ପଢିଥା'ନ୍ତି । ବାବା ତ ଆଧାତ୍ମିକ ପାଠ ପଢାଇ ସନ୍ତାନମାନଙ୍କୁ ବିଶ୍ୱର ମାଲିକ କରିଥାନ୍ତି ।

ଭଗବାନ କେବେ ଦେହଧାରୀ ମନୁଷ୍ୟଙ୍କୁ କୁହାଯିବ ନାହିଁ । ବ୍ରହ୍ମା, ବିଷ୍ଣୁ,ଶଙ୍କରଙ୍କର ମଧ୍ୟ ନିଜର ସୂକ୍ଷ୍ମ ଶରୀର ଅଛି, ତେଣୁ ଏମାନଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ଭଗବାନ କୁହାଯିବ ନାହିଁ । ଏହି ଶରୀର ତ ଦାଦାଙ୍କର ଆତ୍ମାର ସିଂହାସନ ଅଟେ । ଅକାଳତଖତ ଅଟେ ନା । ବ□ମାନ ଏହା ଅକାଳମୂ□ ବାବାଙ୍କର ସିଂହାସନ ଅଟେ । ଅମୃତସରରେ ମଧ୍ୟ ଅକାଳତଖତ ଅଛି । ବଡ ବଡ ବ୍ୟକ୍ତିମାନେ ଅକାଳତଖତରେ ଯାଇ ବସନ୍ତି । ବ□ମାନ ବାବା ବୁଝାଉଛନ୍ତି ଏହା ସବୁ ଆତ୍ମାଙ୍କର ଅକାଳତଖତ ଅଟେ । ଆତ୍ମାରେ ହିଁ ଭଲ ବା ମନ୍ଦ ସଂସ୍କାର ଥାଏ, ସେଥିପାଇଁ ତ କୁହାଯାଏ ଏହା କର୍ମର ଫଳ ଅଟେ । ସମସ୍ତ ଆତ୍ମାମାନଙ୍କର ପିତା ଏକ ଅଟନ୍ତି । ବାବା କୌଣସି ଶାସ୍ତ୍ର ଆଦି ପଢି ବୁଝାନ୍ତି ନାହିଁ । ଏସବୁ କଥା ଶାସ୍ତ୍ର ଆଦିରେ ମଧ୍ୟ ନାହିଁ, ସେଥିପାଇଁ ତ ଲୋକମାନେ ବିରକ୍ତି ହେଉଛନ୍ତି, କହୁଛନ୍ତି, ଏମାନେ ଶାସ୍ତ୍ରକୁ ମଧ୍ୟ ମାନୁ ନାହାଁନ୍ତି । ସାଧୁ ସନ୍ଥମାନେ ଯାଇ ଗଙ୍ଗାରେ ସ୍ନାନ କରିଥା'ନ୍ତି, ତେବେ କ'ଣ ପାବନ ହୋଇଯାନ୍ତି ? କେହି ତ ପରମଧାମ ଘରକୁ ଫେରିଯାଇପାରିବେ ନାହିଁ । ସମସ୍ତେ ନାଟକର ଶେଷରେ ଯିବେ । ଯେପରି ପୋକମାନଙ୍କର ବା ମହୁମାଛିର ଦଳ ଯାଇଥାଏ । ମାଛିମାନଙ୍କ ଭିତରେ ମଧ୍ୟ ରାଣୀ ଥାଏ, ତା' ପଛରେ ସମସ୍ତେ ଯାଆନ୍ତି । ବାବା ବି ଯିବେ ତେଣୁ ତାଙ୍କ ପଛରେ ସବୁ ଆତ୍ମାମାନେ ମଧ୍ୟ ଯିବେ । ମୂଳବତନରେ ମଧ୍ୟ ଯେପରି ସମସ୍ତ ଆତ୍ମାମାନଙ୍କର ଦଳ ରହିଥାଏ । ଏଠାରେ ପୁଣି ସବୁ ମନୁଷ୍ୟମାନଙ୍କର ଦଳ ରହିଛି । ତେବେ ଏହି ଦଳକୁ ମଧ୍ୟ ଦିନେ ଯିବାକୁ ହେବ । ବାବା ଆସି ସମସ୍ତ ଆତ୍ମାମାନଙ୍କୁ ନେଇଯାଆନ୍ତି । ସେଥିପାଇଁ ଶିବଙ୍କ ବରଯାତ୍ରୀର ଗାୟନ ଅଛି । ପୁଅ କୁହ ବା ଝିଅ କୁହ ବାବା ଆସି ପିଲାମାନଙ୍କୁ ୟାଦର ଯାତ୍ରା ଶିଖାଇଥାନ୍ତି । ପବିତ୍ର ନହେଲେ ଆତ୍ମା ଘରକୁ ପ୍ରତ୍ୟାବ□ନ କରିପାରିବ ନାହିଁ । ଯେତେବେଳେ ପବିତ୍ର ହୋଇଯିବେ ତେବେ ପ୍ରଥମେ ଶାନ୍ତିଧାମକୁ ଯିବେ ପୁଣି ସେଠାରୁ ଧିରେ ଧିରେ ଆସିବେ । ଏହିପରି ବୃଦ୍ଧି ହୋଇ ଚାଲିବ । ରାଜଧାନୀ ତିଆରି ହେଉଛି ନା । ସମସ୍ତେ ଏକା ସଙ୍ଗରେ ତଳକୁ ଆସିବେ ନାହିଁ । ବୃକ୍ଷ ଧିରେ ଧିରେ ବୃଦ୍ଧିକୁ ପ୍ରାପ୍ତ ହୋଇଥାଏ ନା । ପ୍ରଥମେ ପ୍ରଥମେ ଆଦି ସନାତନ ଦେବୀ-ଦେବତା ଧର୍ମ ହେବ ଯାହାକୁ ବାବା ସ୍ଥାପନ କରୁଛନ୍ତି । ବ୍ରାହ୍ମଣ ମଧ୍ୟ ପ୍ରଥମେ ପ୍ରଥମେ ସେହିମାନେ ହୁଅନ୍ତି ଯେଉଁମାନେ ଦେବତା ହେବେ । ପ୍ରଜାପିତା ବ୍ରହ୍ମା ତ ଅଛନ୍ତି ନା । ପ୍ରଜାରେ ମଧ୍ୟ ଭାଇ ଭଉଣୀ ହୋଇଥାନ୍ତି । ବ୍ରହ୍ମାକୁମାର କୁମାରୀ ତ ଏଠାରେ ଅନେକ ଅଛନ୍ତି । ନିଶ୍ଚିତ ନିଶ୍ଚୟବୁଦ୍ଧି ହୋଇଥିବେ, ତେବେ ତ ଏତେ ଅଧିକ ନମ୍ବର ନେଉଛନ୍ତି ।

ତୁମ ମଧ୍ୟରେ ଯିଏ ପକ୍କା ନିଶ୍ଚୟ ବୁଦ୍ଧି ଅଟନ୍ତି ସେମାନେ ସେଠାରେ ପ୍ରଥମେ ଆସିଥା'ନ୍ତି, କମ୍ ନିଶ୍ଚୟ ବୁଦ୍ଧି ପଛରେ ହିଁ ଆସନ୍ତି । ମୂଳବତନରେ ସମସ୍ତ ଆତ୍ମା ରହିଥା'ନ୍ତି । ପୁଣି ତଳକୁ ଆସିଲେ ବୃଦ୍ଧି ହୋଇଯାଇଥାଏ । ଶରୀର ବିନା ଆତ୍ମା କିଭଳି ଅଭିନୟ କରିବ ? ଏହା ଅଭିନୟ କରୁଥିବା ଆତ୍ମାର ଦୁନିଆ ଅଟେ ଯାହାକି ଚାରିଯୁଗ ଦେଇ ଘୂରି ଚାଲିଥାଏ । ସତ୍ୟଯୁଗରେ ଆମେ ହିଁ ଦେବତା ଥିଲୁ, ପୁଣି କ୍ଷତ୍ରିୟ, ବୈଶ୍ୟ,ଶୁଦ୍ର ହୋଇଥାଉ । ବ□ମାନ ଏହା ହେଉଛି ପୁରୁଷୋ□ମ ସଂଗମଯୁଗ । ଏହି ଯୁଗ ଏବେ ହିଁ ହୋଇଥାଏ, ଯେତେବେଳେ କି ବାବା ଆସିଥା'ନ୍ତି । ଏହି ଅବିନାଶୀ ଜ୍ଞାନ ବ□ମାନ ଅବିନାଶୀ ବାବା ଆସି ଦେଉଛନ୍ତି । ଶିବବାବାଙ୍କର ନିଜର କୌଣସି ଶରୀର ବା ଶାରୀରିକ ନାମ ନାହିଁ । ଏହି ଶରୀର ତ ଏହି ଦାଦାଙ୍କର । ବାବା ଅଳ୍ପ ସମୟ ପାଇଁ ଏହାକୁ ଲୋନ୍ ନେଇଛନ୍ତି । ବାବା କହୁଛନ୍ତି, ମୋତେ ତୁମ ସହିତ କଥାବା□ା କରିବା ପାଇଁ ମୁଖ ତ ଆବଶ୍ୟକ ନା । ମୁଖ ନ ହେଲେ, ବାବା ସନ୍ତାନମାନଙ୍କ ସହିତ କଥାବା□ା ମଧ୍ୟ କରିପାରିବେ ନାହିଁ । ମୁଁ ତୁମକୁ ଅବିନାଶୀ ଜ୍ଞାନ ମଧ୍ୟ ଏହି ମୁଖ ଦ୍ୱାରା ଶୁଣାଉଛି, ତେଣୁ ଏହାକୁ ଗୋମୁଖ ମଧ୍ୟ କୁହାଯାଏ । ପାହାଡରୁ ତ ପାଣି କେଉଁଠାରୁ ମଧ୍ୟ ବାହାରିପାରିବ । ପୁଣି ସେଠାରେ ଗୋମୁଖ ତିଆରି କରିଦେଇଛନ୍ତି । ସେଥିରୁ ପାଣି ଆସୁଛି । ତାକୁ ପୁଣି ଗଙ୍ଗାଜଳ ଭାବି ପାନ କରିଥା'ନ୍ତି । ସେହି ପାଣିକୁ ପୁଣି କେତେ ମହତ୍ୱ ଦେଇଥା'ନ୍ତି । ଏହି ଦୁନିଆରେ ସବୁ ମିଥ୍ୟା । ଏକ ବାବା ହିଁ ସତ୍ୟ ଶୁଣାଇଥା'ନ୍ତି । ପୁଣି ସେହି ମିଥ୍ୟାବାଦୀ ମନୁଷ୍ୟମାନେ ବାବାଙ୍କର ଏହି ଜ୍ଞାନକୁ ମିଥ୍ୟା ଭାବିଥା'ନ୍ତି । ଭାରତରେ ଯେତେବେଳେ ସତ୍ୟଯୁଗ ଥିଲା ତେବେ ଏହାକୁ ସତ୍ୟଖଣ୍ଡ କୁହାଯାଉଥିଲା । ପୁଣି ଭାରତ ପୁରୁଣା ହୋଇଗଲେ ପ୍ରତ୍ୟେକ କଥା ଓ ପ୍ରତ୍ୟେକ ଜିନିଷ ମିଥ୍ୟା ହୋଇଥାଏ । କେତେ ଫରକ ହୋଇଯାଏ । ବାବା କହୁଛନ୍ତି ତୁମେ ମୋର କେତେ ଗ୍ଲାନି କରିଛ । ସର୍ବବ୍ୟାପୀ କହି କେତେ ଅପମାନିତ କରିଛ । ଶିବବାବାଙ୍କୁ ଡାକିଥା'ନ୍ତି କି ଏହି ପୁରୁଣା ଦୁନିଆରୁ ଆମକୁ ନେଇଚାଲ । ବାବା କହୁଛନ୍ତି, ମୋର ସମସ୍ତ ସନ୍ତାନମାନେ କାମ ଚିତାରେ ଜଳି କଳା ହୋଇ ଯାଇଛନ୍ତି । ବାବା ସନ୍ତାନମାନଙ୍କୁ କହୁଛନ୍ତି ତୁମେ ତ ସ୍ୱର୍ଗର ମାଲିକ ଥିଲ ନା । ସ୍ମୃତି ଆସୁଛି ? ବାବା ସନ୍ତାନମାନଙ୍କୁ ହିଁ ବୁଝାଇଥା'ନ୍ତି, ସମଗ୍ର ଦୁନିଆକୁ ତ ବୁଝାଇବେ ନାହିଁ । ସନ୍ତାନମାନେ ହିଁ ବାବାଙ୍କୁ ବୁଝିପାରିଥାନ୍ତି । ଦୁନିଆ ଏହି କଥାକୁ କ'ଣ ଜାଣିବ ।

ସବୁଠାରୁ ବଡ କ□ା ହେଲା କାମ ବିକାର । ନାମ ହିଁ ହେଉଛି ପତିତ ଦୁନିଆ । ସତ୍ୟଯୁଗ ଶତପ୍ରତିଶତ ପବିତ୍ର ଦୁନିଆ ଅଟେ । ମନୁଷ୍ୟମାନେ ହିଁ ପବିତ୍ର ଦେବତାମାନଙ୍କ ଆଗରେ ଯାଇ ନମସ୍କାର କରିଥାନ୍ତି । ଯଦିଓ ବହୁତ ଭକ୍ତ ଅଛନ୍ତି, ଯିଏକି ଶାକାହାରୀ ଅଟନ୍ତି, କିନ୍ତୁ ଏଭଳି ନୁହେଁ ଯେ ସେମାନେ ବିକାରଗ୍ରସ୍ତ ହୁଅନ୍ତି ନାହିଁ । ଏପରି ତ ବହୁତ ବାଲ ବ୍ରହ୍ମଚାରୀ ବି ଅଛନ୍ତି । ଛୋଟବେଳୁ କେବେ କୌଣସି ଛି ଛି ଖାଦ୍ୟ ଖାଆନ୍ତି ନାହିଁ । ସନ୍ନ୍ୟାସୀ ମଧ୍ୟ କହନ୍ତି ନିର୍ବିକାରୀ ହୁଅ । ଏମାନେ ଘରଦ୍ୱାରର ସନ୍ନ୍ୟାସ କରି ପର ଜନ୍ମରେ ମଧ୍ୟ କେଉଁ ଗୃହସ୍ଥି ପାଖରେ ଜନ୍ମ ନେଇ ପୁଣି ଘରଦ୍ୱାର ଛାଡି ଜଙ୍ଗଲକୁ ଚାଲି ଯାଇଥାନ୍ତି । କିନ୍ତୁ ସେମାନେ କ'ଣ ପତିତରୁ ପାବନ ହୋଇପାରନ୍ତି ? ନାହିଁ । ପତିତ ପାବନ ବାବାଙ୍କ ଶ୍ରୀମତ ବିନା କେହି ପତିତରୁ ପାବନ ହୋଇପାରିବେ ନାହିଁ । ଭକ୍ତି ହେଉଛି ଅବରୋହଣ କଳାର ମାର୍ଗ । ତେବେ ପୁଣି କିଭଳି ପବିତ୍ର ହେବେ ? ପବିତ୍ର ହେଲେ ତ ଘରକୁ ଯାଇ, ସ୍ୱର୍ଗକୁ ଆସିବେ । ସତ୍ୟଯୁଗୀ ଦେବୀ ଦେବତାମାନେ କ'ଣ କେବେ ଘରଦ୍ୱାର ତ୍ୟାଗ କରନ୍ତି ? ସେମାନଙ୍କର ହେଉଛି ହଦର ସନ୍ନ୍ୟାସ, ତୁମର ହେଲା ବେହଦର ସନ୍ନ୍ୟାସ । ସମଗ୍ର ଦୁନିଆ, ମିତ୍ର ସମ୍ବନ୍ଧୀ ଆଦି ସମସ୍ତଙ୍କର ସନ୍ନ୍ୟାସ । ତୁମ ନିମନ୍ତେ ବ□ମାନ ସ୍ୱର୍ଗର ସ୍ଥାପନା ହେଉଛି । ତୁମର ବୁଦ୍ଧି ସ୍ୱର୍ଗ ଆଡକୁ ଅଛି । ମନୁଷ୍ୟମାନଙ୍କର ବୁଦ୍ଧି ତ ନର୍କରେ ହିଁ ଲାଖି ରହିଛି । ତୁମେ ସନ୍ତାନମାନେ ପୁଣି ବାବାଙ୍କ ଯାଦରେ ମଜି ରହିଛ ।

ତୁମମାନଙ୍କୁ ଶୀତଳା ଦେବୀ କରିବା ପାଇଁ ଜ୍ଞାନ ଚିତା ଉପରେ ବସାଯାଉଛି । ଶୀତଳ ଶବ୍ଦର ବିପରୀତରେ ରହୁଛି ଉ□ପ୍ତ । ତୁମର ନାମ ହିଁ ଶୀତଳା ଦେବୀ ଅଟେ । ଶୀତଳା ଦେବୀ ଜଣେ ତ ହୋଇନଥିବେ ନା । ନିଶ୍ଚିତ ବହୁତ ଥିବେ, ଯେଉଁମାନେ ଭାରତକୁ ଶୀତଳ କରୁଛନ୍ତି । ବ□ମାନ ସମୟରେ ସମସ୍ତେ କାମ ଚିତାରେ ଜଳୁଛନ୍ତି । ତୁମର ନାମ ଏଠାରେ ଶୀତଳା ଦେବୀ ଅଟେ । ତୁମେ ଶୀତଳ କରି ଥଣ୍ଡା ଜଳ ସି□ୁଥିବା ଦେବୀ ଅଟ । ଜଳ ସି□ନ କରିବା ପାଇଁ

ଯାଇଥା'ନ୍ତି ନା । ଏହା ହେଉଛି ଜ୍ଞାନର ବୁନ୍ଦା, ଯାହା ଆତ୍ମାମାନଙ୍କ ଉପରେ ପକାଯାଇଥାଏ । ଆତ୍ମା ପବିତ୍ର ହୋଇଗଲେ ଶୀତଳ ହୋଇଯାଏ । ବ□ମାନ ସମୟରେ ସମଗ୍ର ଦୁନିଆ କାମ ଚିତାରେ ଚଢି କଳା ହୋଇଯାଇଛି । ବ□ମାନ କଳସ ମିଳୁଛି ତୁମ ସନ୍ତାନମାନଙ୍କୁ । ଜ୍ଞାନ କଳସ ଦ୍ୱାରା ତୁମେ ନିଜେ ଶୀତଳ ହେଉଛ ଅନ୍ୟକୁ ମଧ୍ୟ କରୁଛ । ଇଏ ମଧ୍ୟ ଶୀତଳ ହୋଇଛନ୍ତି ନା । ଉଭୟ ଏକାଠି ଅଛନ୍ତି । ଘରଦ୍ୱାର ଛାଡିବାର ତ କିଛି କଥା ନାହିଁ । କିନ୍ତୁ ଗୋ ଶାଳା ହୋଇଥିବ ତ ନିଶ୍ଚିତ କେହି ଘରଦ୍ୱାର ଛାଡିଥିବେ । କେଉଁଥିପାଇଁ ? ଜ୍ଞାନ ଚିତାରେ ବସି ଶୀତଳ ହେବା ପାଇଁ । ଯେବେ ତୁମେ ଏଠାରେ ଶୀତଳ ହେବ ତେବେ ହିଁ ତୁମେ ଦେବତା ହୋଇପାରିବ । ବ□ମାନ ତୁମ ସନ୍ତାନମାନଙ୍କର ବୁଦ୍ଧିଯୋଗ ପୁରୁଣା ଘର ପ୍ରତି ଯିବା ଉଚିତ୍ ନୁହେଁ । ବାବାଙ୍କ ସହିତ ବୁଦ୍ଧି ଯୋଗଯୁକ୍ତ ରହୁ କାହିଁକି ନା ତୁମ ସମସ୍ତଙ୍କୁ ବାବାଙ୍କ ପାଖକୁ ଘରକୁ ଯିବାର ଅଛି । ବାବା କହୁଛନ୍ତି— ମିଠେ ବଚ୍ଚେ, ମୁଁ ପଣ୍ଡା ହୋଇ ଆସିଛି ତୁମକୁ ନେଇଯିବା ପାଇଁ । ଏମାନେ ଶିବଶକ୍ତି ପାଣ୍ଡବ ସେନା ଅଟନ୍ତି । ତୁମେ ହେଉଛ ଶିବଙ୍କଠାରୁ ଶକ୍ତି ପ୍ରାପ୍ତ କରୁଥିବା ଆତ୍ମା । ବାବା ହେଉଛନ୍ତି ସର୍ବଶକ୍ତିମାନ । ମନୁଷ୍ୟ ତ ବୁଝିଥା'ନ୍ତି— ପରମାତ୍ମା ମୃତକୁ ମଧ୍ୟ ଜୀବିତ କରିପାରନ୍ତି । କିନ୍ତୁ ବାବା କହୁଛନ୍ତି— ଲାଡଲେ ବଚ୍ଚେ ଏହି ଡ୍ରାମାରେ ପ୍ରତ୍ୟେକଙ୍କୁ ଅନାଦି ପାର୍ଟ ମିଳିଛି । ମୁଁ ମଧ୍ୟ ରଚୟିତା, ନିର୍ଦ୍ଦେଶକ, ଏବଂ ମୁଖ୍ୟ ଅଭିନେତା ଅଟେ । ଡ୍ରାମାର ପାର୍ଟକୁ ମୁଁ କିଛି ମଧ୍ୟ ବଦଳାଇ ପାରିବି ନାହିଁ । ମନୁଷ୍ୟ ଭାବିଥାନ୍ତି ପତ୍ର ମଧ୍ୟ ପରମାତ୍ମାଙ୍କ ନିର୍ଦ୍ଦେଶରେ ହଲିଥାଏ । କିନ୍ତୁ ପରମାତ୍ମା ତ ନିଜେ କହୁଛନ୍ତି ମୁଁ ମଧ୍ୟ ଡ୍ରାମାର ଅଧିନ ଅଟେ, ଡ୍ରାମାର ବନ୍ଧନରେ ବନ୍ଧା ହୋଇଛି । ଏମିତି ନୁହଁ କି ମୋର ନିର୍ଦ୍ଦେଶରେ ପତ୍ର ହଲିବ । ସର୍ବବ୍ୟାପୀର ଜ୍ଞାନ ଭାରତବାସୀଙ୍କୁ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ କାଙ୍ଗାଳ କରିଦେଇଛି । ବାବାଙ୍କ ଜ୍ଞାନ ଦ୍ୱାରା ଭାରତ ପୁନଃ ମଉଡମଣି ହେଉଛି ଆଚ୍ଛା—

ମିଠା ମିଠା ସିକିଲଧେ ସନ୍ତାନମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ମାତାପିତା, ବାପଦାଦାଙ୍କର ମଧୁର ସ୍ନେହଭରା ସ୍ମୃତି ଏବଂ ସୁପ୍ରଭାତ୍ । ଆତ୍ମିକ ପିତାଙ୍କର ଆତ୍ମିକ ସନ୍ତାନମାନଙ୍କୁ ନମସ୍ତେ ।

ଧାରଣା ପାଇଁ ମୁଖ୍ୟ ସାରାଂଶ :—

(୧) ପ୍ରଥମେ ପ୍ରଥମେ ସୂର୍ଯ୍ୟବଂଶୀ କୁଳରେ ଆସିବା ପାଇଁ ନିଶ୍ଚୟ ବୁଦ୍ଧି ହୋଇ ଫୁଲ୍ ମାର୍କ ନେବାକୁ ହେବ । ନିଷ୍ପାପର ବ୍ରାହ୍ମଣ ହେବାକୁ ପଡିବ । ଏହି ବେହଦର ଜ୍ଞାନକୁ ସର୍ବଦା ସ୍ମୃତିରେ ରଖିବାକୁ ହେବ ।

(୨) ଜ୍ଞାନ ଚିତାରେ ବସି ଶୀତଳ ଅର୍ଥାତ୍ ପବିତ୍ର ହେବାକୁ ପଡିବ । ଜ୍ଞାନ ଏବଂ ଯୋଗ ଦ୍ୱାରା କାମ ବିକାରର ଉ□ାପକୁ ସମାପ୍ତ କରିବାକୁ ହେବ । ବୁଦ୍ଧିଯୋଗ ସଦା ସର୍ବଦା ଏକମାତ୍ର ବାବାଙ୍କ ଠାରେ ଲାଖି ରହୁ, ଏଥିପ୍ରତି ଧ୍ୟାନ ଦେବାକୁ ହେବ ।

ବରଦାନ:- ଚମତ୍କାର ଦେଖାଇବା ପରିବ□ େଅବିନାଶୀ ଭାଗ୍ୟର ତାରକାକୁ ଉଜ୍ଜଳ କରୁଥିବା ସିଦ୍ଧିସ୍ୱରୂପ ଆତ୍ମା ହୁଅ ।

ଆଜିକାଲି ଯେଉଁମାନେ ଅଳ୍ପକାଳର ସିଦ୍ଧି ପ୍ରାପ୍ତ କରିଥିବା ଆତ୍ମାମାନେ ଅଛନ୍ତି ସେମାନେ ଶେଷ ସମୟରେ ଉପରୁ ଆସିଥିବା କାରଣରୁ ସେମାନଙ୍କର ସ□ୱପ୍ରଧାନ ସ୍ଥିତି ଅନୁସାରେ ପବିତ୍ରତାର ଫଳ ସ୍ୱରୂପ ଅଳ୍ପକାଳର ଚମତ୍କାର ଦେଖାଉଛନ୍ତି, କିନ୍ତୁ ସେହି ସିଦ୍ଧି ସଦାକାଳ ପାଇଁ ରହିବ ନାହିଁ କାହିଁକି ନା ସେମାନେ ଖୁବ୍ କମ ସମୟ ମଧ୍ୟରେ ସ□ୱ, ରଜୋ, ତମୋ ଅବସ୍ଥାକୁ ଅତିକ୍ରମ କରିବେ । କିନ୍ତୁ ତୁମେ ପବିତ୍ର ଆତ୍ମାମାନେ ସଦାକାଳ ପାଇଁ ସିଦ୍ଧି ସ୍ୱରୂପ ଅଟେ, ଚମତ୍କାରୀ ଦେଖାଇବା ପରିବ□ େଆତ୍ମାମାନଙ୍କୁ ଚମକୁଥିବା ଜ୍ୟୋତି ସ୍ୱରୂପ ସ୍ଥିତିରେ ସ୍ଥିତ କରୁଥିବା, ଅବିନାଶୀ ଭାଗ୍ୟର ତାରକାକୁ ଉଜ୍ଜଳ କରୁଥିବା ସିଦ୍ଧିସ୍ୱରୂପ ଆତ୍ମା ଅଟ ସେଥିପାଇଁ ସମସ୍ତେ ତୁମ ନିକଟକୁ ହିଁ ଅଞ୍ଜୁଳୀ ନେବା ପାଇଁ ଆସିବେ ।

ସ୍ଲୋଗାନ:- ଯଦି ବେହଦର ବୈରାଗ୍ୟବୃ□ିର ବାୟୁମଣ୍ଡଳ ରହିବ ତେବେ ସହଯୋଗୀ ଆତ୍ମାମାନେ ସହଜଯୋଗୀ ହୋଇଯିବେ ।